

Άγιος Πορφύριος, ο προστάτης των ηθοποιών

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Άγιος Μάρτυρας Πορφύριος, ο «από μίμων» (4 Νοεμβρίου)

Ο άγιος Πορφύριος έζησε κατά την εποχή του αυτοκράτορα Αυρηλιανού (270-275 μ.Χ.). Καταγόταν από την Έφεσο της Μικράς Ασίας και από μικρή ηλικία είχε ανατραφεί μαζί με τους μίμους στα θέατρα.

Κάποτε που ο Πορφύριος εμφανιζόταν στο θέατρο της Εφέσου, έτυχε να παρακολουθήσει τις παραστάσεις του ο κόμης της Καισαρείας της Καππαδοκίας Αλέξανδρος και, επειδή θαύμασε τις υποκριτικές του ικανότητες, τον πήρε μαζί του στην Καισάρεια για να δώσει και εκεί παραστάσεις και να ψυχαγωγήσει το λαό. Μόλις έφτασαν στην Καισάρεια, ο Πορφύριος άρχισε τις παραστάσεις τους στο θέατρο. Σε μια δε από τις παραστάσεις του αυτές εμφανίστηκε να βαπτίζεται, ακριβώς κατά τον τύπο της Εκκλησίας, από έναν άλλο μίμο, ο οποίος υποκρινόταν τον επί-σκοπο, εμπαίζοντας έτσι και γελοιοποιώντας τα άγια Μυστήρια της Εκκλησίας μας.

Πηγή: <http://www.parathyro.com/>

Όταν όμως τελείωσε το θεατρικό εκείνο βάπτισμα και ο μίμος Πορφύριος φόρεσε, κατά τη συνήθεια, τον λευκό χιτώνα, τον επισκίασε αληθώς η χάρη του Τριαδικού Θεού. Και τούτο διαπιστώθηκε από το γεγονός ότι εμφανίστηκαν άγιοι άγγελοι, οι οποίοι προπορεύονταν κρατώντας λαμπάδες και ψάλλοντας το «Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε...». Έτσι λοιπόν ο Πορφύριος δέχτηκε τέλειο το Χριστιανισμό, οι δε άγιοι άγγελοι τον δίδαξαν να προσεύχεται κατ' ανατολάς και να σχηματίζει στο μέτωπο και σε όλο του το σώμα το σημείο του Σταυρού.

Εξαιτίας τού θαύματος αυτού, πολλοί από τους θεα-τές πίστευσαν στο Χριστό· με τη χάρη δε του Θεού βαπτισθέντες θαυματουργικά διά θείας νεφέλης, προσήλθαν στην καθολική Εκκλησία. Αλλά, παρά τα θαυμαστά αυτά γεγονότα, ο κόμης Αλέξανδρος κάλεσε τον Πορφύριο και τον πρόσταξε να αρνηθεί τον Χριστό. Εκείνος όμως δεν υπάκουσε στην προσταγή και έμεινε ακλόνητος στην πίστη του. Τότε ο Αλέξανδρος τον αποκεφάλισε με ξίφος.

Έτσι λοιπόν ο άγιος Πορφύριος, ο από μίμων, ετελειώθη και κοσμήθηκε από τον Κύριο με τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου.

Ο άγιος μάρτυς Πορφύριος είναι ο αρχαιότερος γνωστός μίμος που έγινε χριστιανός με θαυμαστό τρόπο (272 μ.Χ.). Άλλοι γνωστοί μάρτυρες «από μίμων» είναι οι ακόλουθοι: Γελάσιος ο Ηλιοπολίτης (297 μ.Χ.), Αρδαλίων ο μίμος (298 μ.Χ.), Φιλήμων ο Αιγύπτιος, Πορφύριος «ο από μίμων» (362 μ.Χ.) και η «εκ μιμάδων» Πελαγία – Μαργαριτώ από την Αντιόχεια (5ος αι. μ.Χ.). Το θέμα σε όλες αυτές τις περιπτώσεις είναι κοινό: Χρήση (κατάχρηση στην πραγματικότητα) της Τέχνης, που στρατεύεται για την διακωμώδηση και γελοιοποίηση της χριστιανικής πίστεως, ύστερα από εντολή των ειδωλολατρών αρχόντων· θαυμα-στή μεταστροφή των «μίμων» και ηρωική ομολογία περί προσχωρήσεώς τους στην πίστη του Χριστού. Έτσι η σκηνή μεταβαλλό-ταν σε βήμα χριστιανικής μαρτυρίας και χώρο μαρτυρίου.

Από το έτος 1992 και εξής άρχισαν να εορτάζουν πανηγυρι-κά τη μνήμη του αγίου Πορφυρίου οι ηθοποιοί και οι καλλιτέ-χνες, οι οποίοι και τον θεωρούν προστάτη τους. Πλήρη ασματική ακολουθία για τον Άγιο σύνθεσε ο υμνογράφος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας μακαριστός Μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Με τους Αγίους μας-Συναξαριστής Νοεμβρίου, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ.32-33 και 43)